

Dobre Praktyki

- Nigdy nie dotykaj Dziecka, jeśli nie zostałaś do tego zaproszona.
- Pamiętaj, że Dzieci uczą się wszystkiego, co dzieje się w ich otoczeniu.
- Nie mów źle o Dziecku w jego obecności.
- Zachowaj dyskrecję w sprawach Dzieci, Rodzin i Rodziców.
- Skup się na tym, co dobre w Dziecku.
- Słuchaj zawsze tego, co Dziecko ma do powiedzenia, a gdy pyta – odpowiadaj.
- Bądź gotowa pomóc Dziecku, gdy czegoś poszukuje, ale umiej usunąć się w cień, gdy znalazło to, czego potrzebuje.
- Gdy zwracasz się do Dziecka, rób to zawsze w najlepszy z możliwych sposobów – daj mu to, co w Tobie najlepsze.
- Pokaż Dziecku, gdzie rzeczy mają swoje miejsca oraz sposoby ich używania. Łagodnie, ale stanowczo powstrzymuj próby używania rzeczy niezgodnie z przeznaczeniem.
- Zawsze bądź gotowa zareagować na wezwanie Dziecka, które potrzebuje Twojej pomocy.
- Nie krzycz na Dziecko ani do Dziecka – krzyk sprawia, że Dziecko się boi, a nie rozumie, czego od niego oczekujesz.
- Nawiąż relację z Dzieckiem, stwarzaj mu bezpieczne otoczenie.
- Dbaj, aby otoczenie Dziecka zachęcało je do podejmowania aktywności oraz odkrywania świata.
- Jeśli prosisz o „ciszę”, powiedz to spokojnym tonem, nie podnoś głosu – to sprzeczny komunikat („cichy krzyk”).
- Nie oceniaj Dziecka, pamiętaj – każde zachowanie Dziecka ma swoje podłoże. Być może jego złość spowodowana jest brakiem poczucia bezpieczeństwa.
- Zadaj sobie pytanie, czy zrobiłaś wszystko, aby zrozumieć zachowanie Dziecka?
- Nie używaj słów bez pokrycia – Dziecko przestanie Ci ufać i traktować poważnie obietnice.
- Pamiętaj, że pracujesz w zespole. Liczy się Wasza jednomyślność, konsekwencja w podejmowanych działaniach i szczerłość wobec siebie.
- Dbajmy o nasze otoczenie, aby było przyjemne i schludne.